

OGLAŠAJTE V
NAJSTAREJŠEMU
SLOVENSKEMU
DNEVNIKU V OHIO
★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE OLDEST
SLOVENE DAILY
IN OHIO

★
Commercial Printing of
All Kinds

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (ČETRTEK) JUNE 20, 1946

ŠTEVILKA (NUMBER) 121

Novi grobovi

ANTON UNOČIČ

Po dolgi bolezni je včeraj zjutraj umrl Anton Unočič, star 67 let in stanujoč na 9402 Reno Ave. Doma je bil iz vasi Logaje, fara Škocjan na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 43 leti. Bil je član društva sv. Jožefa št. 146 KSKJ. Tukaj zapušta žalujočo soprogo Frances, rojeno Papeš, sinove: Antona, Josepha, Johna, Franka in Louisa, vnuke in sestro Zofijo Vegal. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 9.30 uri iz Louis L. Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 10. uri in nato na Calvary pokopališče.

MARY STAR

Danes zjutraj je nagloma umrla, ko jo je zadela kap, poznana Mrs. Mary Star, bivačica v Ashtabula, Ohio, preje pa več let na 1082 E. 66 St. v Clevelandu. Podrobnosti bomo poročali jutri.

PRIHODNIH 30 DNEH PRİČAKUJE OKROG 100 MANJŠIH STAVK

WASHINGTON, 19. junija—Delavski oddelek ima prijavljenih 700 stavk v prihodnjih 30 dneh. V tem so prizadete unije pri manjših družbah, katere želijo izboljšati pogoje, kot so velike unije. Več teh sporov se bo najbrž poravnalo brez stavke in v splošnem ne bodo imeli vpliva na javnost.

Neki delavski izvedenec je izjavil, da se lahko pričakuje, da bo štirom Amerike ob vsakem času 150 stavk, ker skupno šteje delavcev znaša danes 54 milijonov. To bi pomenilo, da bo od 30.000 do 50.000 delavcev na stavki ob vsakem času v tekočem letu. Med vojno je bilo povprečno po 20 stavk hkrati. Dne 6. junija 1944 ni bila v teku niti ena stavka, in mnogi voditelji so mnenja, da je posebnost ostane edinstvena za vse čase.

Javno zaslišanje o zdravstvenih predlogih

V Euclid Ave. baptistovski cerkvi se bo v petek ob 8. uri vršilo zaslišanje raznih prominentnih oseb glede Wagner-Murray-Dingell zdravstvenih predlogov; predsedoval bo sodnik Daniel E. Morgan. V soboto se bo na zasliševanje nadaljevalo ob 9.15 zjutraj. Pri tem zasliševanju bo predsedoval sodnik James M. Kovachy.

Vsi tisti, kateri želijo izraziti svoje mnenje za ali proti predlogi, se morajo pismeno prijaviti na urad Consumers League, 148 Engineers Bldg., Cleveland, O., in v pismu povedati, katero stran bodo zagovarjali. Člani kongresa, državne pooblašči, župani in

"ENAKOPRAVNOST" UREDNIKOVA POŠTA

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
4231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year—(Za celo leto) \$7.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.00
For 3 Months—(Za 3 mesece) 2.50

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year—(Za celo leto) \$9.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.50
For 3 Months—(Za 3 mesece) 2.75

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropu, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year—(Za celo leto) \$9.00
For Half Year—(Za pol leta) 5.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March, 1879.

104

Donald Bell (O. N. A.):

Baruchov načrt za atomsko kontrolo

Ko je Bernard Baruch predložil načrt za kontrolo atomske energije, je sprožil stvar, ki je tako dalekosežnega pomena, da se je bati velikih nevarnosti za ves svet. Načrt, katerega je g. Baruch tako svečano predložil, ni definitivno—mogoče ga bo predružititi in morda celo predelati, toda popolnoma zavreči ga je nemogoče.

V Baruchovem poročilu ni nobenih groženj. Nikjer ne omenja, kaj se bo zgodilo, ako načrt ne bi bil sprejet. Toda vsakomur je jasno, da naša dežela ne bo dovolila, da bi katera koli druga dežela začela izdelovati atomske bombe.

V primeri z vsemi drugimi spori mednarodnega značaja, ki so nastali od konca vojne sem, je ta pač najbolj resen. Vprašanje je namreč, kaj bomo mi storili, ako ne bi prišlo do sporazuma glede atomskega orožja. Ali je verjetno, da se bomo sprijaznili z mislijo, da nas utegnejo že v nekaj letih dohiteti ali celo prehiteti druge dežele v tekmovalni z atomskim in bakteriološkim orožjem?

Prepričan sem, da tega ne bi sprejeli. Mislim, da bi ustanovili "atomsko zvezo" z vsemi onimi državami, ki bi bile pripravljene iti z nami. One, ki ne bi hoteli, bi nazivali "kršilce" kot je to predvideno v načrtu. Pri tem postopku bi ravnali v istem smislu kot pri osnovanju organizacije Združenih narodov, katere čarter prepoveduje tudi ne-članom organizacije vsako kršitev svetovnega mira.

Diplomatom in zgodovinarjem je znano, da je v mednarodnih odnošajih odločilne važnosti oni trenutek, ko ena sila ponudi drugi zvezo. Hitler si je zaman prizadeval pridobiti Veliko Britanijo kot zavezništvo na svojo stran. Ko je bila njegova ponudba odbita, mu je post

"V šoli za slepce..."

Ponatis iz ljubljanskega mesečnika "Tovariš."

Ustavili smo se v prvem razredu šole za slepce v Ljubljani. Majhni šolarčki so pisali. Če njihove oči ne bi gledale slepo v strop in bi se na njihovih obrazih ne poznale poškodbe municije, od katere so majhni reveži zalepeli, bi mislili, da smo v prvem razredu osnovne šole, kjer učenci vidijo. Potrpežljiva učiteljica je rekla:

"Ne, Ivo, nisi prav videl! Pojdi bolje!"

Nič se ni zganila drobna glava šolarčka, samo drobni prsti hitreje tipali po papirju, kjer je pri piki pomeni črke. Načelnik štaba pionirjev je zmajal glavo:

"Ali ne vidiš, da je k in ne l?"

Njegov oče je bil partizan in mater so mu ubili, zato ve, da mora pridno učiti. V resnici, načelnik Janez je najboljši. Najbolja med njimi je Angelca. Enajst otrok je bilo do nje. Prej je Angelca morala služiti, kjer so jo pretepali in je morala zibati otroke, sedaj se učijo. Pred seboj ima posodo z različnim zrnjem. In tako odбира koruzo, ajdo, pšenico, rž in proso. Vse to dela, da si vežba tip. In je za slepca oko.

Tonček pa piše domov. Iz Krškega je doma. Oslepel je v nemščiji, kamor so jih izselili in na njem švabi delali poizkuse. Pri tem pa ne piše s pisavo, ampak se po slepem izumi. Ima imenuje Brailov sistem. Slepce ve vsakekar najbolje pomagati slepec. Tonček piše s črkami, ki imajo kot žigi posej črke, in jih spretno sestavlja.

V drugem razredu so fantje resni. Njihov cilj je—postati mojster v izdelovanju krp, v pletenju slamnjac in v modni obrti, ki je delo slepih. Pri njih je vodja pletilnice prileten slepec, ki mu pravijo "pod majster." Med vsemi ima velik ugled, kajti on je prvi učitelj mladim rodovom. Letos so že razstavili Franci, ki je spletel lep stol in je bil državno komisijo položil za pletarskega mojstra.

Niso pa slepci nikakor osamljeni, ampak so se priključili pramajskemu tekmovanju, ker so povabili, da izdelajo nekaj stvari za razstavo v Beogradu. Tako so se lotili z veliko ljubeznijo.

Nekako težko je biti v razredu in videti, kako zreli in resni so malčki. Njihova disciplina, vestnost, njihova marljivost, takšna vse druge otroke, saj morajo znati mnogo več za svoj napredek.

Mala Lizika zna igrati. Sedla na klavirju, do katerega je prišla počasi in previdno. Njeni prstki so poiskali tipke, ki so ji krepko zadonela.

"Hej, brigade, hitite, razpodi, poigajte..."

Vprašal sem jih, če so kaj sodelovali v osvobodilni borbi. Zadel se je Drago Brajkovič, ki je iz Istre. Doma so jim vse govorili. Njegov brat je poročnik, a tudi on je bil obveščeval. Oslepel je pri eksplozivni bombi. Zadnjič ga je prišla poklat mati, preprosta kmetica, ki je odpeljala še k starejšemu bratu v Prekmurje, kjer se našel njegova četa.

No, zadnjič je bil brat pri Pravi, da bom se videl! In malo se mi blešči..."

Učiteljica mi je zmajala z glavo,

PISMA IZ STAREGA KRAJA

Izdajalci ne bodo utekli pravični sodbi

Franc Čepirlo, doma iz St. Vi-
da na Krasu, je pisal svoji teti
Mrs. Heleni Placar, 984 E. 67
St., ter v pismu navajal kakšne
grozote so sovražnikove sile s
pomočjo domačih izdajalcev po-
čenjale, ter dostavlja, da ne gle-
de na to kje se skrivajo, jugo-
slovansko ljudstvo jih bo iz-
sledilo in jih sodilo za njih zlo-
činstva. Pismo se glasi:

"Petelinje, St. Peter na
Krasu, Slovensko Primorje.
"Draga teta!

"Jako me je razveselilo Vaše
pismo, katero smo pred kratkim
časom prejeli. Veseli me, da ste
vsi zdravi in živite v veselju me
tudi, ker ste tako zavedni, da
veste zakaj smo se borili, za-
kaj so naši narodi dali toliko
življenj, da se enkrat za vselej
otresemo tujega suženjstva, tu-
jega tlačanstva. Po tolikih letih
trpljenja nam je zasijalo lepše
sonce. Nam in našim mlajšim
ne bo treba več hoditi v Ameri-
ko. Mi si bomo Ameriko sami
ustvarili na naši zemlji.

"Mi smo se borili za našo bo-
dočnost, za bodočnost naših
otrok, kateri se bodo spominja-
li s hvaležnostjo na naše sveto
delo, katero smo započeli in ga
hočemo tudi dokončati. Naš dra-
gi maršal Tito je rekel: "Tuje-
ga nočemo, svojega ne damo!"
Jugoslovanski narodi se tega
zavedajo in so pripravljeni se
boriti do zadnjega za svoje pra-
vice, ker za te pravice smo da-
jali svoja življenja. Tega nam
ne more nihče oporekati.

"Mi smo ponosni, ker smo
Jugoslavlani. Nekoč smo bili pre-
zirani in celo pozabljeni od
drugih. Kdor pa nas je poznal,
nas je izkoriščal, če je le mogel.
Sedaj pri nas ni tega več. Kdor
hoče živeti, mora tudi delati. Za
lenuha ni kruha, to velja za vse.
Če smo se znali boriti z orož-
jem v rokah in si izvojevali svo-
bodo, bomo znali to svobodo tu-
di ohraniti. Naj nikar ne misli-
jo, oni izdajalci, da nam bodo
utekli. Mi jih bomo poiskali, pa
naj si bodo kjer koli.

"Kakor veste sem jaz živel
deset let proč od doma. Leta
1935 sem pobegnil v Jugosla-
vijo. Živel sem v Bosni. Ko je
leta 1941 propadla bivša Jugo-
slavija, je začela živeti Narod-
na osvobodilna borba. To je bi-
lo 27. julija 1941 leta. Vstopil
sem tudi jaz in služil v Osvo-
bodilni vojski 4 leta, 6 mesecev
in 27 dni. To so bili slavni, toda
težki dnevi. Koliko trpljenja
smo prestali. Bili smo lačni, go-
li, bosi. Ti borci za svobodo
svojega naroda so se borili in
umirali s pesmijo za svoj na-
rod. Umirali so od lakote na
položajih. Toliko so bili izrpa-
ni, da se niso mogli